İlyâs Aleyhisselâm

Benî İsrâil'e gönderilen peygamberlerden, Mûsâ aleyhisselâmın dînini insanlara bildirmek için Allahü teâlâ tarafından vazîfelendirildi.

Hazret-i Mûsâ'dan sonra Benî İsrâil kavmine gönderilen peygamberlerin hepsi **Tevrât'**ın hükümlerini unutan, yerine getirmeyen insanlara bunları bildirmek için gönderildi. Benî İsrâil, o zaman Şam ve civârında dağınık küçük devletler hâlinde yaşıyordu. Çünkü Yûşâ bin Nûn, Şam kıtasını fethedip, Benî İsrâil'e taksim etmişti. Bir kabîleye de Baalbek ve etrâfını verdi. İlyâs aleyhisselâm Baalbek'in kabilesinde bulunuyordu. Benî İsrâil zamanla yoldan çıkmış, aralarında fesat ve karışıklık başlamıştı. Tevrât'taki Allahü teâlânın emirlerini unutmuşlar, putlara tapmaya başlamışlardı. İlyâs aleyhisselâm peygamber olarak gönderildiği zaman, Ba'l adında 8-10 metre büyüklüğünde bir puta tapıyorlardı. Hazret-i İlyâs; "Ba'l'den vazgeçiniz ve her şeyin yaratıcısı olan Allah'a ibâdet ediniz." diye nasîhat etti. Fakat dinlemediler. Onları Allah'ın azâbı ile korkuttu ise de, beldelerinden çıkarttılar. Allahü teâlâ da onlardan feyz ve bereketi kaldırdı. Yağmurlar kesildi, kıtlık başladı. Hayvanlar susuzluktan öldü. Başlarına çeşitli belâlar geldi.

İlyâs aleyhisselâm bu kıtlık yıllarında îmânı gizlice halka anlatıyordu. Bütün evlerde kıtlık varken, inananların evlerine, İlyâs aleyhisselâmın bir mûcizesi olarak, bolluk ve bereket gelmişti. Herkes kokmuş leş yerken, bunların evi yiyecek doluydu. Baalbek hükümdârının hazîneleri doluydu. Fakat satın alacak yiyecek bulamıyorlardı. Nihâyet hatâlarını anladılar ve hazret-i İlyâs'ı bularak af dileyip îmân ettiler. İlyâs aleyhisselâma, sen bize duâ et, dediler. Her ne söylerse ona tâbi olacaklarına söz verdiler. Hazret-i İlyâs, Allahü teâlâya duâ etti. Belâ ve musîbetin kalkmasını diledi. Allahü teâlâ hazret-i İlyâs'ın duâsını kabul etti. O belde yeniden feyz ve berekete kavuştu. Bol bol yağmur yağdı. Her taraf

yeşerdi. Memlekette büyük bir ferahlık meydana geldi. İsrâiloğulları sonra hazret-i İlyâs'a:

"Senin duân ile kurtulduk. Ancak ekebileceğimiz tohum yok. Duâ et de tohum elde edelim." dediler.

Hazret-i İlyâs duâ etti. Allahü teâlâ tuz ekmelerini bildirdi. Tarlalara tohum yerine tuz ektiler. Mûcize olarak yerde nohut yetişti. İsrâiloğulları bu hâl üzere bir müddet hazret-i İlyâs'a tâbi oldular. Fakat hak yolda sebât etmeleri uzun sürmedi. Yine nankörlük edip, doğru yoldan ayrıldılar. Bu durum üzerine hazret-i İlyâs, Allahü teâlânın izni ile onların arasından ayrılınca, isyanları sebebiyle gitgide perişan oldular. **Kur'ân-ı kerîm'**de Sâffât sûresinde bunların isyânları sebebiyle Cehennem'e gidecekleri bildirilmektedir.

Abdullah ibni Abbâs'tan rivâyet edildiğine göre; hazret-i İlyâs Baalbek'ten çıkınca, ilâhî emirleri bildirmek üzere dolaşırken yolu bir köye düştü. Bu köydeki insanlara nasihat etti. Onları îmâna dâvet etti. Köylüler onu severek köylerinde bir müddet kalmasını istediler. O da kabul etti ve İsrâiloğullarından ihtiyâr bir kadının evinde misâfir oldu. Bu kadının hasta bir oğlu vardı. Hastalığına bir türlü şifâ bulunamamıştı. İhtiyâr kadın oğlunun durumunu hazret-i İlyâs'a anlatarak çocuğunun şifâ bulup bu dertten kurtulması için Allahü teâlâya duâ etmesini istedi. Hazret-i İlyâs, üzülme şifâ Allahü teâlâdandır, dedi. Abdest alıp iki rekât namaz kıldı. Hasta çocuğa şifâ vermesi için Allahü teâlâya yalvardı. Allahü teâlâ duâsını kabul etti. Hasta çocuk iyileşti. Bu çocuğun adı Elyesa' idi. Şifâ bulduktan sonra hazret-i İlyâs'a îmân etti. Yanından ayrılmadı. Ondan **Tevrât'**ı öğrendi. Hazret-i ilyâs'ın vefâtından sonra da İsrâiloğullarına peygamber olarak gönderildi (Bkz. Elyesa' Aleyhisselâm).

Kur'ân-ı kerîm'in Sâffât ve En'âm sûrelerinde İlyâs aleyhisselâmla ilgili haberler vardır.